

I. ALGEMENE BEPALINGEN

MINISTERIE VAN ECOLOGISCHE TRANSITIE

EN DEMOGRAFISCHE UITDAGING

14735 *Besluit TED/646/2023 van 9 juni 2023 tot vaststelling van de criteria om te bepalen wanneer thermoplastisch afval dat mechanische behandeling ondergaat en bestemd is voor de vervaardiging van kunststofproducten, ophoudt afval te zijn overeenkomstig wet 7/2022 van 8 april inzake afvalstoffen en verontreinigde bodems voor een circulaire economie*

I

Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen (hierna de Kaderrichtlijn afvalstoffen) werd bij wet 22/2011 van 28 juli 2011 inzake afvalstoffen en verontreinigde bodems in het Spaans recht geïntroduceerd. Beide verordeningen introduceren een reeks vereisten waaraan moet worden voldaan zodat een bepaald type van afvalstoffen, na nuttige toepassing, niet langer als afvalstof kan worden beschouwd.

De vier vereisten voor deze wijziging van juridische status, die werden opgenomen in zowel artikel 6 van de Kaderrichtlijn afvalstoffen als wet 22/2011 van 28 juli 2011, waren: de resulterende stof of het resulterende voorwerp voor specifieke doeleinden wordt gebruikt; dat er een markt of vraag is voor deze stof of dit voorwerp; dat de resulterende stof of het resulterende voorwerp voldoet aan de technische vereisten ten behoeve van de specifieke doeleinden, de bestaande wetgeving en de regels die van toepassing zijn op de producten; en ten slotte dat het gebruik van de resulterende stof of voorwerp geen nadelige gevolgen kan hebben voor het milieu of de gezondheid.

Daaropvolgend, artikel 6 van de Kaderrichtlijn afvalstoffen, zoals gewijzigd bij Richtlijn (EU) 2018/851 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018, gewijzigde Richtlijn 2008/98/EG betreffende afvalstoffen. De nieuwe formulering van dit artikel voorziet in een aantal updates. In de eerste plaats bevat zij weliswaar de vier hierboven opgesomde vereisten om een afvalcategorie niet langer als zodanig te beschouwen, maar zij bevat ook een detail over de eerste vereiste, aangezien de resulterende stof of het resulterende voorwerp voortaan in alle gevallen voor specifieke doeleinden dient te worden gebruikt. Ten tweede wordt de optie ingevoerd om de "einde-afvalstatus" toe te passen op het niveau van de Europese Unie, op het niveau van de lidstaten of per geval.

Op het eerste niveau kan de Europese Commissie in de gehele Europese Unie de noodzaak beoordelen van het vaststellen van deze criteria voor bepaalde afvalstromen door middel van uitvoeringshandelingen. In het tweede geval, wanneer zij niet op communautair niveau zijn vastgesteld, is het aan de lidstaten om dergelijke criteria vast te stellen voor bepaalde typen afvalstoffen. In beide gevallen omvatten de einde-afvalcriteria die door de Richtlijn worden gereguleerd: afvalstoffen die als inputmateriaal voor de nuttige toepassing zijn toegelaten; op toegestane behandelingsprocedures en -technieken; op kwaliteitscriteria waaraan moet worden voldaan voor einde-afvalmaterialen die afkomstig zijn van de nuttige toepassing overeenkomstig de toepasselijke productnormen, met inbegrip van grenswaarden voor verontreinigende stoffen, indien nodig; op beheersystemen om aan te tonen dat aan de vastgestelde criteria is voldaan, met name voor kwaliteitscontrole en zelfmonitoring, en, in voorkomend geval, accreditatie; en, ten slotte, de overlegging van een verklaring van overeenstemming.

Op het derde niveau, het zogenaamde 'case-by-case'-niveau, zijn het de lidstaten die de

bevoegdheid hebben om per geval over bepaalde afvalstromen te beslissen wanneer er geen vastgestelde criteria zijn op het niveau van de Europese Unie of op nationaal niveau. Richtlijn (EU) 2018/851 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 bepaalt dat voor elk geval, indien nodig, dezelfde voorschriften dienen te worden doorgegeven als voor de twee hierboven beschreven opties. Bovendien zal op het laatste niveau ook rekening worden gehouden met de grenswaarden voor verontreinigende stoffen en eventuele negatieve gevolgen voor het milieu en de volksgezondheid.

De wet 7/2022 van 8 april 2022 inzake afvalstoffen en verontreinigde bodems voor een circulaire economie, zet Richtlijn (EU) 2018/851 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 om. Artikel 5 van de wet bepaalt dat de minister van Ecologische Overgang en de Demografische Uitdaging specifieke criteria kan vastleggen waaraan dient te worden voldaan door bepaalde afvalstoffen waarvoor een nuttige toepassing is verricht, met inbegrip van recycling, om niet langer als afvalstoffen te worden beschouwd. Daartoe wordt in de door de Europese Unie ingestelde voorlopige studie die is uitgevoerd door de Commissie voor de coördinatie van afvalstoffen, de toepasselijke jurisprudentie, in voorkomend geval rekening gehouden met de voorzorgs- en preventiebeginselen en de eventuele nadelige gevolgen van het resulterende materiaal, en, waar noodzakelijk, of er limietwaarden voor vervuilende stoffen dienen te worden opgenomen.

Opgemerkt zij dat de nieuwe richtlijn voor ontwikkelingen op EU- en nationaal niveau dezelfde aanpak hanteert als die welke in Spanje is toegepast bij de tenuitvoerlegging van artikel 5 van wet 7/2022 van 8 april, door middel van ministeriële besluiten inzake de einde-afvalstatus.

In artikel 5 van de wet is echter de term “in voorbereiding” toegevoegd samen met de stoffen en voorwerpen die het resultaat zijn van de nuttige toepassing, teneinde deze in overeenstemming te brengen met de terminologie van productwetgeving en met name Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van Richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en Verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie, alsmede Richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de Richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie.

Artikel 5.3 van wet 7/2022 van 8 april 2022 regelt de voorwaarden voor gevallen waarin op het niveau van de Europese Unie of op nationaal niveau geen specifieke einde-afvalcriteria zijn vastgesteld. De bevoegde regionale autoriteiten kunnen in de overeenkomstig artikel 33 van de wet verleende vergunningen opnemen dat afvalstoffen die in een installatie op hun grondgebied worden teruggewonnen, niet langer afval zijn om te worden gebruikt in een specifieke activiteit of industrieel proces, mits aan de voorwaarden van dit artikel is voldaan.

Evenzo bevat wet 7/2022 van 8 april 2022 de vereiste dat het nieuwe materiaal dat niet langer afval is, eerst dient te voldoen aan de vereisten van artikel 5.1 betreffende de einde-afvalstatus, en vervolgens aan de verordeningen inzake producten en chemische stoffen en mengsels en aan de wetgeving inzake het in de handel brengen van bepaalde producten.

II

Met betrekking tot kunststofafval heeft de Europese Commissie op het niveau van de Europese Unie het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek (hierna “het GCO” genoemd) aangewezen om de voorgestelde einde-afvalcriteria voor bepaalde kunststofafval, thermoplastiek, te bestuderen en alle basisinformatie op te nemen die nodig is om te waarborgen dat aan de voorwaarden van artikel 6 van de Kaderrichtlijn afvalstoffen wordt voldaan. Deze studie, die in 2014 werd gepubliceerd, werd opgesteld met bijdragen van deskundigen en belanghebbenden van de lidstaten. Zij was specifiek gericht op mechanische behandelingen (geen thermische, chemische of gecombineerde processen) en stelde in bijlage

VI een aantal criteria voor ten behoeve van de toepassing van de einde-afvalstatus op thermoplastiek, met uitzondering van thermohardende kunststoffen. Ondanks de publicatie van deze studie is er nog geen wetgevingsinitiatief van de Europese Commissie om deze criteria voor de kunststofafvalstroom op Europees niveau vast te stellen.

Vervolgens heeft de Europese Commissie begin 2018 de “Europese strategie voor kunststoffen in een circulaire economie” in het kader van het eerste actieplan voor de circulaire economie goedgekeurd, waarin specifiek aandacht wordt besteed aan ontwerp-, productie- en gebruikaspecten voor kunststoffen, alsmede de gescheiden inzameling en de huidige mogelijkheden om dit soort afval naar behoren te behandelen. In de strategie wordt, naast een lijst van concrete maatregelen, benadrukt dat de ongewenste effecten op de samenleving en het milieu als gevolg van het gebruik van kunststoffen en kunststofafval moeten worden verminderd en wordt het doel opgenomen om elk jaar 10 miljoen ton gerecycleerd kunststof te gebruiken, vanaf nu tot 2025, voor de vervaardiging van nieuwe producten, waardoor de recycling van kunststofafval in de Europese Unie wordt gestimuleerd.

In het kader van deze strategie is Richtlijn (EU) 2019/904 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 betreffende de vermindering van de effecten van bepaalde kunststofproducten op het milieu vastgesteld. Hiermee wordt gestreefd naar een overgang naar een meer circulaire kunststofsector en de bestrijding de door kunststoffen veroorzaakte verontreiniging van de zee. In Spanje is deze richtlijn omgezet bij wet 7/2022 van 8 april 2022. Titel V bevat met name maatregelen om het verbruik van bepaalde kunststofproducten te verminderen en benadrukt, met betrekking tot afval dat dit materiaal bevat, het juiste beheer ervan.

III

De term „kunststof” omvat een enorme verscheidenheid aan materialen die een herhaling van structuren, die monomeren worden genoemd, in de vorm van lange ketens delen. Vanuit deze basiseenheid is de fundamentele basis van elk kunststof zowel het polymeer (monomeerketen) als alle chemicaliën die eraan worden toegevoegd om verschillende kenmerken te bieden. Afhankelijk van deze eigenschappen kunnen kunststoffen onder andere worden gebruikt als onder meer isolatie-, thermische, structurele, verlichtings- en beschermende materialen. Vanwege hun erkende functionaliteit, veelzijdigheid en prijs vinden kunststoffen een veelheid aan toepassingen op verschillende gebieden, variërend van dagelijks en huishoudelijk gebruik van containers en verpakkingen tot gebruik in de bouw, automobiellindustrie, machines, elektronica, landbouw, stoffen, meubels, enz. Qua volume is de vraag naar kunststoffen voor gebruik in verpakkingen het grootst vergeleken met andere toepassingen.

Juist omdat het zo uiteenlopende eigenschappen vertoont en in zoveel verschillende toepassingen wordt gebruikt, is het gebruik van kunststoffen zo wijdverbreid en daarom is het volume van de productie van kunststofafval erg belangrijk en de trend in de afgelopen jaren groeit. Naast hun variëteit worden kunststoffen gekenmerkt door een zeer divers spectrum in de levensduur van elk product, dat kan variëren van minuten in bepaalde consumentenproducten tot vele jaren in producten die onder meer in de bouw of machines worden gebruikt. Dit aspect heeft ook grote invloed op de afvalstroom, evenals de aanwezigheid van bepaalde chemische stoffen of mengsels in sommige van hen.

De kwestie van chemische stoffen of mengsels in kunststofafval is ongetwijfeld uiterst belangrijk voor de bescherming van het milieu en de menselijke gezondheid. Om deze reden is er onlangs een groeiende behoefte van de kant van het publiek verzezen om zowel het probleem in verband met directe vervuiling als de implementatie van de meest geschikte behandelingen om deze afvalstroom te beheren, op te lossen. In dit verband schrijft Verordening (EU) 2019/1021 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende persistente organische verontreinigende stoffen voor dat afval dat bestaat uit stoffen vermeld in bijlage IV van de verordening, deze stoffen bevat of ermee verontreinigd is

in concentraties die hoger zijn dan de in die bijlage vastgestelde concentraties, moet worden verwijderd of teruggewonnen door middel van bepaalde verwerkingshandelingen die de vernietiging of onomkeerbare omzetting van de inhoud van de persistente organische verontreinigende stoffen waarborgen, indien recycling niet mogelijk is. Bovendien zijn de bepalingen van toepassing betreffende de vervaardiging, het in de handel brengen en het gebruik van deze stoffen in voorwerpen die zijn vervaardigd van kunststof die de einde-afvalstatus verkrijgen.

Zowel uit het Verdrag van Bazel als door verschillende lidstaten zijn richtlijnen opgesteld voor een goed beheer van afvalstromen met persistente organische verontreinigende stoffen. In 2019 publiceerde de Europese Commissie een ambitieuze studie over de herziening van de limieten in de bijlagen IV en V bij Verordening (EU) 2019/1021 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019. In deze studie wordt benadrukt dat demontage en mechanische scheiding over het algemeen kunnen worden uitgevoerd als een efficiënte eerste stap om de hoeveelheid afval met persistente organische verontreinigende stoffen die terugkeren naar productiecycli te verminderen. Deze behandelingen zijn meer van toepassing voor afgedankte elektrische en elektronische apparatuur, terwijl er voor andere stromen zoals buiten gebruik gestelde voertuigen en bouw- en sloopafval meer praktische barrières zijn. Idealiter moet de scheiding van afval met persistente organische verontreinigende stoffen van de resterende subgroepen zo spoedig mogelijk plaatsvinden binnen de afvalverwerkingsketen.

Nadat het afval wordt, is het succes van recycling uit deze stroom zeer gevarieerd, afhankelijk van het soort afval en de herkomst ervan. Volgens de eigen gegevens van de Europese Commissie wordt jaarlijks in Europa meer dan 27 miljoen ton kunststofafval ingezameld. Van deze jaarlijkse hoeveelheid is minder dan een derde bestemd voor recyclinginstallaties, terwijl grote hoeveelheden terechtkomen op stortplaats, verbrandingsovens of geëxporteerd worden. De Europese Commissie heeft vastgesteld dat elke lidstaat tegen 2030 55 % recycling van kunststof verpakkingsafval moet bereiken.

IV

In Spanje dient onderscheid te worden gemaakt tussen de industrie voor de productie van kunststoffen of kunststoffen producten, bekend als de verwerkende industrie, en de andere actoren die bij de cyclus van deze materialen betrokken zijn wanneer zij afval worden: kunststofafvalbeheerders.

Als kunststofproducten eenmaal in de handel worden gebracht, ongeacht de enormiteit waarin hun bruikbaarheidsduur varieert, zullen ze uiteindelijk afval worden. Zij dienen vervolgens te worden verwerkt in de installaties van kunststofafvalbeheerders die specifiek voor deze behandeling zijn gemachtigd, overeenkomstig wet 7/2022 van 8 april 2022. Het is gebruikelijk in deze stroom dat, voorafgaand aan de behandeling voor definitieve nuttige toepassing, kunststofafval door andere beheerders verwerkt wordt, die meestal ten minste één classificatie uitvoeren. Ten slotte kan goed verwerkt afval rechtstreeks worden gebruikt als grondstof die door de verwerkende industrie bij de vervaardiging van afgewerkte of halffabricaten van nieuwe kunststofproducten is verwerkt en dus een model voor de circulaire economie vormt.

In dit verband is het, teneinde het juridische concept van "einde-afvalstatus" toe te kunnen passen, noodzakelijk dat het kunststofafval door een of meer afvalverwerkingsinstallaties gaat voordat het de definitieve terugwinningsinstallatie bereikt. Afvalstoffen die als postindustriële (of preconsumptie) zijn aangemerkt, vallen echter niet onder dit begrip en vallen onder het begrip "bijproduct", zoals gedefinieerd in artikel 4 van wet 7/2022 van 8 april 2022. Dit type afval omvat alles dat wordt gegenereerd als afval van de productie van kunststofproducten (overblijfselen, schroot, niet-conforme producten, enz.), die in de fabriek zelf worden verkregen en die rechtstreeks in de verwerkende industrie is verwerkt, en die, bovendien, wordt gekenmerkt door het feit dat het geen eindconsument bereikt, aangezien het tot de industriële omgeving wordt beperkt.

Op Europees niveau heeft de Europese Commissie een aantal verordeningen

aangenomen met betrekking tot de einde-afvalstatus, maar geen daarvan heeft betrekking op plastic, dus er is geen enkel regelgevingskader voor alle lidstaten. Alleen Portugal heeft zijn einde-afvalcriteria gepubliceerd, in overeenstemming met de bevindingen van de technische studie van het GCO.

Gezien het belang van deze afvalstroom en het ontbreken van regelgeving op het niveau van de Europese Unie, wordt het van essentieel belang geacht om een specifieke nationale verordening te hebben die kan worden toegepast. Er zijn verschillende directe voordelen van de verordening. Het gaat hierbij onder meer om het volgende: om te fungeren als stimulans om de afzonderlijke en efficiënte inzamelingshoeveelheden van dit soort afval te vergroten; een verhoging van de recyclingpercentages; de tenuitvoerlegging van betere afvalverwerking en een betere kwaliteitscontrole van de teruggewonnen grondstof door middel van passende verwerkingshandelingen.

Bovendien wordt de rechtszekerheid vergroot door onderscheid te maken tussen afval en kunststofproducten, en bijgevolg de verordeningen die daarop van toepassing zijn. Wanneer het materiaal uit afval aan de overeenkomstige vereisten voldoet, houdt het op afval te zijn. Daarom zijn de verordeningen met betrekking tot afvalstoffen, zoals wet 7/2022 van 8 april 2022 of Koninklijk Besluit 553/2020 van 2 juni 2020 tot regeling van de overbrenging van afvalstoffen binnen het grondgebied van de staat, niet op deze wet van toepassing, hetgeen een vermindering van administratieve formaliteiten met zich meebrengt. Deze verandering is mogelijk omdat de nieuwe materialen veilig zijn vanuit het oogpunt van het milieu en de menselijke gezondheid, in tegenstelling tot afval.

V

Dit ministerieel besluit bestaat uit acht artikelen, een aanvullende bepaling, een overgangsbepaling en twee slotbepalingen. Het bevat vier bijlagen. Het doel van dit besluit is specifiek criteria vast te stellen voor het einde van het afval voor thermoplastische afvalstoffen die mechanisch worden behandeld en geldig zijn voor het gehele grondgebied van de staat, zoals bepaald in artikel 5 van wet 7/2022 van 8 april. Deze criteria zijn opgesteld op basis van het hierboven genoemde technische document van het GCO.

Bijgevolg valt alleen mechanisch behandeld thermoplastisch afval binnen de werkingssfeer van dit besluit en niet andere afvalstromen, zoals chemische behandelingen, waaraan deze afvalstroom kan worden onderworpen. Thermostatisch kunststofafval wordt ook uitgesloten, d.w.z. kunststofafval dat, eenmaal verwarmd en vervolgens gekoeld, niet kan worden gesmolten of omgevormd.

In artikel 3 en de daaropvolgende artikelen, stelt dit besluit de criteria vast met betrekking tot de einde-afvalstatus en de procedure voor verificatie van naleving door middel van beheersystemen, de kwaliteitscriteria waaraan het resulterende materiaal na de terugwinningsoperatie dient te voldoen overeenkomstig de toepasselijke productnormen, en de verplichtingen waaraan afvalbeheerders dienen te voldoen.

Als instrument om het ingewikkelde probleem van persistente organische verontreinigende stoffen in bepaalde kunststofafvalstromen te waarborgen, wordt voorgesteld om twee niveaus te differentiëren. Enerzijds, voor de kanalen waar meer zekerheid bestaat over de afwezigheid van persistente organische verontreinigende stoffen en gevaarlijke stoffen, de traceerbaarheid te vergemakkelijken door de oorsprong van het afval dat is ontvangen voor de einde-afvalstatus te waarborgen, en ervoor te zorgen dat deze gescheiden worden verwerkt zonder zich te mengen met afval uit andere bronnen bij alle betrokken intermediaire beheerders. En ten slotte, wanneer dit afval van concrete, herkenbare en traceerbare oorsprong de uiteindelijke nuttige toepassing bereikt, moet deze traceerbaarheid eenvoudig worden gewaarborgd door middel van de in elke zending afgegeven conformiteitsverklaring van het materiaal dat in de installatie van deze laatste is verkregen.

Aan de andere kant, voor afval uit gevaarlijke afvalstromen, afval van elektrische en elektronische apparatuur, buiten werking gestelde voertuigen en bouw- en sloopafval, waarbij de aanwezigheid van gevaarlijke stoffen en persistente organische verontreinigende stoffen

bekend is, en uit andere afvalstromen waarbij deze stoffen kunnen worden opgespoord, dient de oorsprong van het afval ook ondubbelzinnig worden geïdentificeerd, en het afval dient afzonderlijk van het afval waarnaar hierboven wordt verwezen, te worden beheerd door alle bij de keten betrokken managers totdat het de uiteindelijke nuttige toepassing bereikt. Dit laat de specifieke ontsmetting van deze afvalstoffen onverlet, in overeenstemming met de bepalingen van Verordening (EU) 2019/1021 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019. Een overzicht van de implicaties van deze verordening voor kunststofafval en kunststofsubsets, en van de handelingen die per geval moeten worden gebruikt, is als richtsnoer opgenomen in bijlage IV.

Elke overbrenging van gerecycleerd kunststofmateriaal dat aan de einde-afvalcriteria van artikel 3 voldoet en derhalve niet langer als afval wordt beschouwd, moet vergezeld gaan van de overeenkomstige conformiteitsverklaring, overeenkomstig artikel 5 en overeenkomstig de inhoud en aanduidingen in bijlage III, afhankelijk van de latere bestemming van dat materiaal. Ten slotte dient thermoplastisch afval dat overeenkomstig de bepalingen van dit besluit wordt verwerkt, na definitieve nuttige toepassing rechtstreeks in de verwerkende industrie te worden gebruikt. De fundamentele vraag voor de einde-afvalstatus van het resulterende materiaal ligt niet in het fysieke formaat van de verkregen materialen, maar in zijn vermogen om rechtstreeks te kunnen worden gebruikt en om in de maakindustrie van de verschillende kunststofproducten nieuwe kunststofgrondstoffen te kunnen vervangen.

Aangezien het gebruik als materiaal dat in contact komt met levensmiddelen reeds is beperkt en gereguleerd door de Europese wetgeving, wordt voor verwerkt thermoplastisch afval dat voor dit specifieke doel is bestemd, onderworpen aan de specifieke bepalingen van Verordening (EU) 2022/1616 van de Commissie van 15 september 2022 betreffende materialen en voorwerpen van gerecycleerde kunststof bestemd om met levensmiddelen in aanraking te komen en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 282/2008, naast andere bepalingen die in de andere Europese normen in dit verband zijn vastgesteld. Om die reden moeten in het kader van dit ministeriële besluit twee volgende bestemmingen worden onderscheiden, hoewel de twee soorten materiaal ook in aanmerking komen voor de overeenkomstige einde-afvalstatus. Enerzijds die kunststoffen die bestemd zijn om met levensmiddelen in contact te komen, die moeten voldoen aan de vereisten van de geldende Europese regelgeving, alsmede, op nationaal niveau, aan koninklijk besluit 846/2011 van 17 juni tot vaststelling van de voorwaarden waaraan grondstoffen op basis van gerecycleerde polymere materialen moeten voldoen voor gebruik in materialen en voorwerpen bestemd om met levensmiddelen in aanraking te komen. En, anderzijds, voor alle andere mechanisch behandelde thermoplastische materialen die bestemd zijn voor de verwerkende industrie voor de vervaardiging van enig ander type kunststofproduct, dat moet voldoen aan de toepasselijke wetgeving of aan de door de gebruiker vereiste technische specificaties.

Bijgevolg zullen andere niet in bijlage I opgenomen thermoplastisch afval en mechanisch verwerkt kunststofafval dat niet aan de andere criteria voldoet, worden beschouwd als afval in de zin van wet 7/2022 van 8 april en moeten zij derhalve worden beheerd overeenkomstig de bij die wet vastgestelde wettelijke regeling. Of als het bestemd is voor installaties voor energierugwinning, moeten deze installaties voldoen aan de bepalingen van hoofdstuk IV van Koninklijk Besluit 815/2013 van 18 oktober, waarin het reglement inzake industriële emissies en de ontwikkeling van wet 16/2002 van 1 juli betreffende de geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging is goedgekeurd, teneinde de milieubescherming te waarborgen waarin deze wetgeving voorziet.

Zodra dit besluit in werking treedt, is de optie om het te gebruiken door kunststofafvalbeheerders vrijwillig. Als een eindbeheerder echter verwerkt thermoplastisch afval als product op de markt wil brengen, dan dient aan deze norm te voldoen. Om vast te kunnen stellen of een beheerder van kunststofafval deze norm overneemt, moeten deze beheerders deze norm doorgeven aan de bevoegde regionale overheid. Zij dienen derhalve een mededeling te doen toekomen aan de regionale overheid die de goedkeuring van de installatie overeenkomstig wet 7/2022 van 8 april 2022 heeft verleend, met de minimale inhoud

van bijlage II.

De einde-afvalcriteria zijn alleen bindend binnen de lidstaat die ze heeft vastgesteld, zoals de Europese Commissie heeft aangegeven. Wanneer het materiaal naar Spanje wordt geïmporteerd, hebben de Spaanse autoriteiten geen verplichting om de indeling van het materiaal als niet-afvalstof op basis van einde-afvalcriteria in het land van oorsprong te aanvaarden. In het geval van export, tenzij het land van bestemming er vooraf uitdrukkelijk mee instemt dat het een dergelijke indeling als product aanvaardt, dient de overbrenging derhalve plaats te vinden overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen. Indien het land van oorsprong of van bestemming een derde land is, d.w.z. een land dat geen lid is van de Europese Unie, wordt de overbrenging in elk geval uitgevoerd overeenkomstig bovengenoemde verordening.

VI

Deze regeling is aangepast aan de beginselen van goede regelgeving als vastgelegd in artikel 129 van wet 39/2015 van 1 oktober met betrekking tot de gemeenschappelijke administratieve procedures van overheidsdiensten. In overeenstemming met de beginselen van noodzakelijkheid en doeltreffendheid is dit besluit gebaseerd op een adequate bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu, en vergemakkelijkt het de terugkeer naar de productiecycli van kunststofproducten voor alleen veilige materialen die voldoen aan de voor later gebruik vereiste specificaties. Bovendien is het besluit gebaseerd op een duidelijke identificatie van de nagestreefde doelen en gezien het hoge technische karakter van de opgelegde vereisten wordt het beschouwd als het geschikte instrument om die te bereiken.

Deze regel is in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel, aangezien zij de essentiële aspecten regelt voor het doel dat zij nastreeft, namelijk bepalen wanneer bepaalde kunststofafval dat mechanisch en correct is behandeld, niet langer als afvalstof kan worden beschouwd, overeenkomstig wet 7/2022 van 8 april 2022, samen met de noodzakelijke verplichtingen van de producent of importeur.

Overeenkomstig het rechtszekerheidsbeginsel is de regel in overeenstemming met de rest van de nationale rechtsorde, met name met wet 7/2022 van 8 april 2022 tot omzetting van Richtlijn (EU) 2018/851 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van Richtlijn 2008/98/EG betreffende afvalstoffen, waarbij bepaalde specifieke kenmerken voor de einde-afvalstatus worden ingevoerd. Het biedt tevens hogere rechtszekerheid, aangezien het een stabiel, voorspelbaar, geïntegreerd en zeker regelgevingskader tot stand brengt door het verhelderen van de noodzakelijke criteria waaronder afval ophoudt afval te zijn en voortaan als product te worden gebruikt. Dientengevolge vergemakkelijkt de regel het optreden en de besluitvorming door de betrokken sectoren.

Zij houdt zich ook aan het transparantiebeginsel, aangezien alle openbare informatie- en hoorprocedures nauwgezet zijn gevolgd.

Ten slotte garandeert deze norm, overeenkomstig het beginsel van efficiëntie, een maximale efficiëntie bij de verwezenlijking van haar doelstellingen tegen de laagst mogelijke kosten voor de toepassing ervan en bevat geen administratieve lasten.

Bij de opstelling van dit besluit zijn de autonome gemeenschappen en de vertegenwoordigende instanties van de betrokken sectoren geraadpleegd; evenzo is het onderworpen geweest aan openbare raadpleging en is het voorgelegd geweest aan de coördinatiecommissie voor afvalstoffen alsmede aan de milieuvadvisraad, in toepassing van de bepalingen van wet 27/2006 van 18 juli betreffende de rechten op toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter op het gebied van milieu.

Dit ministerieel besluit is onderworpen aan de informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften als bepaald in Koninklijk Besluit 1337/1999 van 31 juli 1999 tot regeling van de overdracht van informatie op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij, teneinde te

voldoen aan de bepalingen van Richtlijn (EU) 2015/1535 van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij.

Dit besluit is door het Ministerie van Industrie, Handel en Toerisme meegedeeld aan de Wereldhandelsorganisatie, met name aan de Commissie technische handelsbelemmeringen.

De bevoegdheid om dit besluit uit te voeren is geregeld in artikel 5 van wet 7/2022 van 8 april en de grondwettelijke basis ervan in artikel 149, lid 1, punt 23, van de Spaanse grondwet, dat de staat exclusieve bevoegdheid verleent op het gebied van basiswetgeving inzake milieubescherming, onverminderd de bevoegdheden van de autonome gemeenschappen om aanvullende beschermingsnormen vast te stellen.

Op grond hiervan, met voorafgaande goedkeuring van de minister van Financiën en de Ambtenarendienst, in overeenstemming met de Raad van State, bepaal ik

Artikel 1. *Doel en toepassingsgebied.*

1. Het doel van dit besluit is de criteria vast te stellen om te bepalen wanneer thermoplastisch afval dat mechanisch wordt verwerkt en vervolgens bestemd is voor de vervaardiging van kunststofproducten, op grond van wet 7/2022 van 8 april 2022 inzake afvalstoffen en verontreinigde bodems voor een circulaire economie niet langer afval is.
2. Thermoplastisch afval dat niet voldoet aan de bepalingen van dit besluit, wordt beschouwd als afval en zal worden teruggewonnen of verwijderd in overeenstemming met Wet 7/2022 van 8 april 2022, en alle andere regels die daarop van toepassing zijn.
3. De in dit besluit vastgestelde criteria zijn van toepassing op het gehele grondgebied van de Spaanse staat.

Artikel 2. *Definities.*

Voor de toepassing van dit besluit geldt, naast de in wet 7/2022 van 8 april opgenomen definities, het volgende:

- a) "Handelaar": elke natuurlijke of rechtspersoon die betrokken is bij de aankoop van gerecycleerd kunststofmateriaal dat niet langer afval is in overeenstemming met dit besluit, en bij de daaropvolgende verkoop aan productie-installaties voor kunststofproducten, zelfs als het niet fysiek in bezit is;
- b) "Niet-kunststofcomponent": materialen van andere aard dan polymeren en chemische additieven die deel uitmaken van een bepaald kunststofafval of van het gerecycleerde kunststofmateriaal;
- c) "Zending": een partij gerecycleerd kunststofmateriaal dat door een producent naar een andere houder is bestemd en dat in een of meer transporteenheden, zoals containers, kan worden opgeslagen.
- d) "Importeur": elke natuurlijke of rechtspersoon die gerecycleerd kunststof binnenbrengt in Spanje dat volgens dit besluit niet langer afval is, hetzij uit een lidstaat van de Europese Unie, hetzij uit een derde land;
- e) "Visuele inspectie": inspectie van al het kunststofafval of gerecycleerd kunststofmateriaal met behulp van zicht of andere zintuigen, of van niet-gespecialiseerde apparatuur;
- f) "Partij": een eenheid gerecycleerd kunststofmateriaal van dezelfde kwaliteit dat in dezelfde zuiveringsinstallatie is geproduceerd en waarbij de eisen van punt 3 van bijlage I worden geverifieerd;
- g) "Gerecycleerd kunststofmateriaal": materiaal verkregen uit thermoplastisch afval dat mechanische verwerking ondergaat in erkende beheerfaciliteiten, dat als eindverwerking wordt beschouwd, dat voldoet aan de bepalingen van deze norm en niet langer als afval wordt beschouwd voor de toepassing van wet 7/2022 van 8 april 2022;
- h) "Gekwalificeerd personeel": een persoon die door ervaring of opleiding de eigenschappen van zowel kunststofafval als gerecycleerd kunststofmateriaal naar behoren kan

onderzoeken en beoordelen;

- i) "Houder": de natuurlijke of rechtspersoon die in het bezit is van het gerecycleerde kunststofmateriaal;
- j) "Producent": de erkende afvalbeheerder die de eindverwerkingen uitvoert om een materiaal met bepaalde kenmerken te verkrijgen en die het voor het eerst als gerecycleerd kunststofmateriaal dat niet langer afval is, overdraagt;
- k) "Kunststofafval": product dat van kunststof is gemaakt of dat kunststof bevat, dat wordt weggegooid of bestemd is om te worden verwijderd of moet worden verwijderd. Deze term omvat postindustriële en post-consumentenafval, zowel onverwerkt als verwerkt afval;
- l) "Thermoplastisch afval": plastic afval dat kan verzachten bij verwarming en uitharden bij koeling, waarbij deze eigenschappen omkeerbaar zijn.

Artikel 3. *Einde-afvalcriteria.*

1. Gerecycleerd kunststofmateriaal dat bestemd is voor de vervaardiging van kunststofproducten, houdt op afval te zijn op het moment dat het de bedrijfsruimten van de producent verlaat naar de bedrijfsruimte van de houder en voldoet aan het volgende:

- a) Voor verwerking bestemd thermoplastisch afval is uitsluitend afval dat voldoet aan de criteria van lid 1 van bijlage I;
- b) Thermoplastisch afval heeft een of meer nuttige toepassingshandelingen heeft ondergaan overeenkomstig met de criteria van punt 2 van bijlage I;
- c) Gerecycled kunststofmaterialen voldoen aan de criteria van punt 3 van bijlage I en artikel 4, waar van toepassing;
- d) De producent of importeur heeft voldaan aan de verplichtingen van de artikelen 5, 6 en 7.

2. Op het gebied van de invoer van gerecycleerd kunststofmateriaal zijn de bepalingen van artikel 28 van Verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen van toepassing.

3. Natuurlijke of rechtspersonen die gerecycleerd kunststofmateriaal wensen te verkrijgen, dienen aan deze norm te voldoen en dienen de autonome gemeenschap waar de eindverwerkingsinrichting zich bevindt, waar het gerecycleerde kunststofmateriaal wordt verkregen, ervan in kennis te stellen dat aan deze criteria is voldaan voordat de eerste zending plaatsvindt. Deze mededeling wordt gedaan door middel van een aanvraag gericht aan de bevoegde regionale autoriteit die de goedkeuring aan die installatie heeft verleend, met inbegrip van ten minste de in bijlage II vermelde inhoud.

Artikel 4. *Gerecycleerd kunststofmateriaal bestemd voor de vervaardiging van materialen die met levensmiddelen in contact komen.*

Onverminderd de naleving van de criteria van artikel 3, wanneer er gerecycled kunststof materiaal is verkregen in overeenstemming met Verordening (EU) 2022/1616 van de Commissie van 15 september 2022 betreffende materialen en voorwerpen van gerecycleerde kunststof bestemd om met levensmiddelen in aanraking te komen en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 282/2008, wordt het beschouwd als het hebben bereikt van het einde van de afvalstatus ervan.

Artikel 5. *Verklaring van overeenstemming.*

- 1. De producent of importeur geeft voor elke overbrenging van gerecycleerd kunststofmateriaal dat niet langer afval is, een conformiteitsverklaring af volgens het model in bijlage III.
- 2. De producent, importeur of handelaar zendt de conformiteitsverklaring door aan de volgende houder van de zending gerecycleerd kunststof.
- 3. De producent, de importeur en de handelaar bewaren een kopie van de verklaring van

overeenstemming gedurende ten minste drie jaar te rekenen vanaf de datum van afgifte en stellen deze zo nodig ter beschikking aan de bevoegde autoriteiten.

4. De verklaring van overeenstemming kan op elke wijze worden afgegeven, op papier of in elektronische vorm, op voorwaarde dat deze de authenticiteit ervan, de integriteit van de inhoud en de leesbaarheid ervan garandeert vanaf de datum van afgifte en gedurende de hele periode van bewaring.

5. De verklaring van overeenstemming moet bij het transport van elke zending worden gevoegd. Als de zending in verschillende transporteenheden wordt opgedeeld, moet elke eenheid over een kopie van de verklaring van overeenstemming beschikken.

Artikel 6. *Beheersysteem.*

1. De producent zal een beheersysteem implementeren waarmee wordt aangetoond dat aan de criteria van artikel 3 wordt voldaan.

2. Het beheersysteem zal een reeks gedocumenteerde procedures omvatten met betrekking tot elk van de volgende aspecten:

- a) controle van de toelating van thermoplastisch afval dat wordt onderworpen aan de handeling van nuttige toepassing zoals uiteengezet in lid 1 van bijlage I;
- b) monitoring van de proces- en verwerkingsvoorschriften beschreven in punt 2 van bijlage I;
- c) kwaliteitscontrole van het verkregen materiaal, zoals beschreven in punt 3 van bijlage I (met inbegrip van bemonstering en analyse);
- d) opmerkingen van de volgende houder over de naleving van de eisen van het resulterende materiaal;
- e) het registreren van de resultaten van de uitgevoerde controles overeenkomstig de punten a) tot en met c);
- f) toetsing en verbetering van het beheersysteem en
- g) personeelstraining.

3. Het beheersysteem omvat ook de specifieke controlevereisten met betrekking tot de criteria in bijlage I.

4. Het beheersysteem omvat de methodologie voor het ontwerp van de bemonstering en de bemonstering voor materiaal dat afkomstig is van nuttige toepassing, overeenkomstig de technische normen UNE-CEN/TS 16011:2015 EX. Kunststoffen. Teruggewonnen kunststoffen. Bemonsteringvoorbereiding, en standaard PD CEN/TS 16010:2020 Kunststoffen. Teruggewonnen kunststoffen. Bemonsteringsprocedures voor het testen van kunststofafval en recyclelaar, in de meest huidige en actuele versie.

5. Een conformiteitsbeoordelingsinstantie die overeenkomstig Verordening (EG) nr. 765/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 9 juli 2008 tot vaststelling van de eisen inzake accreditatie en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 339/93 is geaccrediteerd voor de uitvoering van die certificering, certificeert dat het door de producent toegepaste beheersysteem aan de eisen van dit artikel voldoet.

6. De producent geeft, wanneer dit wordt vereist, de bevoegde autoriteiten toegang tot het beheersysteem en de desbetreffende registers.

7. Wanneer een van de eerder in punt 2 van bijlage I bedoelde behandelingen wordt uitgevoerd door een andere afvalbeheerder dan de producent, zorgt de producent ervoor dat de beheerder over een beheersysteem beschikt om de naleving van de in dit artikel vastgestelde eisen te waarborgen.

8. De importeur verlangt van zijn leveranciers dat zij een beheersysteem toepassen dat voldoet aan de eisen van de leden 2, 3 en 4. Dat beheersysteem wordt gecertificeerd door een conformiteitsbeoordelingsinstantie die overeenkomstig Verordening (EG) nr. 765/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 9 juli 2008 voor de uitvoering van die certificering is geaccrediteerd.

Artikel 7. Andere verplichtingen van de producent en de importeur.

1. De producent neemt als afvalbeheerder in het chronologische dossier voorzien in artikel 64 van wet 7/2022 van 8 april de informatie op met betrekking tot:

- a) Partijnummer,
- b) Partijverzendingsdatum,
- c) De identificatie van de cliënt en
- d) De verkochte hoeveelheid.

Bovendien moet de producent in het in artikel 65, lid 1, van wet 7/2022 van 8 april 2022 bedoelde jaarverslag informatie opnemen over de hoeveelheid gerecycleerde kunststof die als product in de handel wordt gebracht en de bestemming ervan.

2. Voor elke partij is de producent verplicht om gedurende ten minste drie jaar de informatie te bewaren waarmee kan worden gecontroleerd of aan de eisen in bijlage I is voldaan.

3. Voor elke geïmporteerde partij is de importeur verplicht om gedurende ten minste drie jaar de informatie te bewaren waarmee kan worden gecontroleerd of aan de eisen in bijlage I is voldaan.

Artikel 8. Verplichtingen van afvalbeheerders die voor de producent bemiddelen.

Met het oog op een maximale traceerbaarheid, in het geval van onder meer kunststofafval afkomstig uit gevaarlijke afvalstromen, afval van elektrische en elektronische apparatuur, buiten gebruik gestelde voertuigen of bouw- en sloofafval, dient de afvalbeheerder ervoor te zorgen dat deze afvalstoffen, in zijn installatie, afzonderlijk worden verwerkt en niet worden gemengd met ander kunststofafval uit andere bronnen.

Enige aanvullende bepaling. Codering van de terugvordering in de autorisaties van afvalbeheerders in naleving van dit besluit.

Voor alle eindbeheerders die de bevoegde autoriteit van de autonome gemeenschap in kennis hebben gesteld van de naleving van dit besluit overeenkomstig artikel 3.2, omvat de goedkeuring van hun installatie de definitieve nuttige toepassing van kunststofafval gecodificeerd als „R0307 Recycling van organisch afval voor de productie van materialen of stoffen”.

Enige overgangsbepaling. Overgangsregeling.

Beheerders en eigenaars van verwerkingsfaciliteiten waaraan door de autonome gemeenschappen een vergunning is toegekend voor het verkrijgen van

gerecycleerde kunststof als product, dienen binnen drie maanden na inwerkingtreding van deze verordening hun aanpassing aan de wettelijke voorschriften van dit ministeriële besluit aan te vragen.

Voor de bovengenoemde gevallen, en na 18 maanden na de datum van inwerkingtreding van dit besluit mag alleen gerecycleerd kunststof materiaal dat voldoet aan de bepalingen van dit ministerieel besluit als product in de handel worden gebracht. Deze termijn wordt teruggebracht tot drie maanden wanneer de in de vorige alinea bedoelde exploitanten en installaties niet om aanpassing van hun vergunning hebben verzocht.

Eerste slotbepaling. *Bevoegdheid.*

Dit besluit wordt uitgevaardigd onder de bepalingen van artikel 149.1.23 van de Spaanse Grondwet, waarin de Spaanse staat de exclusieve bevoegdheid wordt toegekend op het gebied van basiswetgeving inzake milieubescherming, onverminderd de bevoegdheden van de autonome gemeenschappen om aanvullende beschermingsregelingen vast te stellen.

Tweede slotbepaling. *Inwerkingtreding.*

Dit besluit treedt in werking op de twintigste dag volgende op de bekendmaking ervan in het Staatsblad.

Madrid, 9 juni 2023.-De derde vice-president van de Spaanse regering en minister van Ecologische Transitie en Demografische Uitdaging, Teresa Ribera Rodríguez.

BIJLAGE I

Einde-afvalfasecriteria

1. *Thermoplastisch afval dat is toegestaan voor uiteindelijke verwerking voor nuttige toepassing*

dient te voldoen aan de volgende vereisten:

Criteria	Controlevereisten
1. Alleen afval met de volgende codes van de Europese lijst van afvalstoffen (EAC) zijn toelaatbaar als input voor deze verwerking: a) Binnen postindustriële afval: 07 02 13 Kunststofafval (van de vervaardiging, formulering, distributie en het gebruik van kunststoffen, synthetische rubber en kunstmatige vezels) 12 01 05 Kunststofspaanders en -bramen (van het vormen en de fysische en mechanische oppervlaktebehandeling van metalen en kunststoffen) b) Binnen post-consumptieafval: 02 01 04 Kunststofafval behalve verpakkingen (van land-, tuinbouw, aquacultuur, bosbouw, jacht en visserij) 15 01 02 Kunststofverpakking (met inbegrip van gemeentelijke selectieve inzameling verpakkingsafval), 15 01 10* Verpakkingen die residuen van gevaarlijke stoffen bevatten of ermee verontreinigd zijn (alleen wanneer verpakking van kunststof is gemaakt) 16 01 19 Kunststof (van de verwerking van zelfrijdende vervoersmiddelen aan het einde van de levensduur of onderhouds- en reparatieprocessen) 17 02 03 Kunststof (van bouw en sloopafval) 19 12 04 Kunststof en rubber (voor kunststof van mechanische afvalverwerkingsinstallaties) ⁽¹⁾ 20 01 39 Kunststoffen (uit gescheiden ingezamelde subsets (behalve die vermeld in subhoofdstuk 15 01)) Wat de hoofdstukken 18 01 en 18 02 betreft, verduidelijken dat kunststofafval met de EAC-codes 18 01 03* en 18 02 02* en EAC-codes 18 01 02, 18 01 04 en 18 02 03 ook na ontsmetting als in aanmerking komend afval kan worden beschouwd.	De aanvaarding van kunststofafval (of afgeleide kunststofsubsets) die bij de ingang van de inrichting wordt gebruikt, moet worden gecontroleerd door gekwalificeerd personeel dat door middel van visuele inspectie en de begeleidende documentatie kan herkennen welke afvalstoffen niet aan deze criteria voldoen. Zo nodig worden laboratoriumtests uitgevoerd overeenkomstig de toepasselijke wetgeving voor de bepaling van de gevaarlijke kenmerken van de afvalstoffen.
2. Afval van gebruikte persoonlijke hygiëneproducten komt niet in aanmerking.	
3. Als gevaarlijk ingedeelde afvalstoffen zijn niet toelaatbaar, tenzij wordt aangetoond dat deze afvalstoffen na de noodzakelijke verwerkingshandelingen geen gevaarlijke kenmerken vertonen zoals vermeld in punt 3 van de volgende alinea.	

Criteria	Controlevereisten
4. Thermoset kunststofafval is niet toegestaan.	
5. Kunststofafval (of van kunststof afgeleide subsets) die persistente organische verontreinigende stoffen bevatten in concentraties boven de wettelijke limiet die is vastgesteld overeenkomstig Verordening (EU) 2019/1021 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende persistente organische verontreinigende stoffen (hierna POP's) komen niet in aanmerking. Voor het doeleinde van contact met levensmiddelen is de afwezigheid specifiek vereist van persistente organische verontreinigende stoffen en afwezigheid van andere verontreinigende stoffen die de voedselveiligheid van dat gerecycleerde kunststofmateriaal niet garanderen.	De procedure voor de toepassing van de voorschriften inzake gevarenkenmerken en de aanwezigheid van POP's moet worden gedocumenteerd als onderdeel van het beheersysteem, en moet worden gecontroleerd.

⁽¹⁾ In mededeling 2018/C 124/01 van de Commissie wordt vermeld dat EAC 19 12 04 afkomstig kan zijn van afvalverwerkingsinstallaties voor elektrische en elektronische apparatuur en van andere installaties die gemechaniseerde verwerking uitvoeren.

Kunststofafval (of van kunststof afgeleide subsets) die persistente organische verontreinigende stoffen bevatten in concentraties boven de wettelijke limiet die is vastgesteld overeenkomstig Verordening (EU) 2019/1021 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende persistente organische verontreinigende stoffen (POP's) komen niet in aanmerking.

Subsets van kunststof die zijn verkregen uit gemechaniseerde afvalverwerkingsinstallaties die bestemd zijn om de einde-afvaltoestand te bereiken, worden beoordeeld om hun gevarenkenmerken te bepalen. Eural 19 12 04 mag alleen worden toegewezen aan kunststofsubsets waarvoor geen gevaarlijke kenmerken zijn geverifieerd. Voor kunststofsubsets die zijn verkregen in installaties die de ongevaarlijke aard van de afvalstoffen niet garanderen, is code EAC 19 12 11* van toepassing op andere afvalstoffen (met inbegrip van mengsels van materialen) die afkomstig zijn van de mechanische verwerking van afvalstoffen die gevaarlijke stoffen bevatten. Dit differentiatie criterium tussen de twee genoemde Euralcodes is van toepassing op alle gemechaniseerde verwerkingsinstallaties, ongeacht de oorsprong van het afval dat zij verwerken.

2. Verwerking van thermoplastisch afval

Thermoplastisch afval, zowel in de gebouwen van de afvalbeheerders die voor de producent optreedt als in de eigen bedrijfsruimten van de producenten, moet voldoen aan het volgende:

1. Gescheiden worden opgeslagen van alle andere soorten afval. Ze mogen niet worden gemengd met een ander soort afval.

2. Ondergaan alle mechanische verwerking die nodig is om ervoor te zorgen dat ze geschikt zijn voor direct gebruik bij de vervaardiging van nieuwe kunststofproducten (afgewerkt of halffabricaten), met inbegrip van ten minste sorteren en breken. Daarnaast kan andere mechanische verwerking worden uitgevoerd die essentieel is, afhankelijk van het type kunststofafval en de daaropvolgende toepassing waarvoor het bestemd is, zoals: mechanische vermindering van grootte door lamineren of microniseren, wassen, centrifugeren, drogen, filtreren, agglomereren, extruderen en stralen.

3. In het geval van afvalstoffen die zijn vermeld in criterium 3 van punt 1 van bijlage I, moeten zo nodig

ontsmettingsbehandelingen (in voorkomend geval door hun specifieke voorschriften) worden toegepast om de mogelijke gevarenkenmerken weg te nemen.

3. Eisen voor verkregen gerecycleerd kunststofmateriaal

Criteria	Controlevereisten
1. Indien van toepassing moeten de normen die beschikbaar zijn voor de karakterisering van gerecycleerd kunststofmateriaal, vastgesteld in de relevante technische normen van de UNE-EN, in de meest actuele en actuele versie worden gebruikt: - Voor polystyreen: UNE-EN 15342 Kunststoffen. Teruggewonnen kunststoffen. Karakterisering van polystyreen (PS) recycling - Voor polyethyleen: UNE-EN 15344 Kunststoffen. Teruggewonnen kunststoffen. Karakterisering van recyclaten van polyethyleen (PE) - Voor polypropyleen: UNE-EN 15345 Kunststoffen. Teruggewonnen kunststoffen. Karakterisering van recyclaten van polypropyleen (PP) - Voor poly(vinylchloride): UNE-EN 15346 Kunststoffen. Teruggewonnen kunststoffen. Karakterisering van poly(vinylchloride) (PVC) recycling - Voor poly(ethyleentereftalaat): UNE-EN 15348 Kunststoffen. Teruggewonnen kunststoffen. Karakterisering van poly(ethyleentereftalaat) (pet) recycling Wanneer er geen technische norm voor karakterisering bestaat, moet het verkregen materiaal voldoen aan de technische specificaties van de klant voor direct gebruik in de verwerkende industrie, hetzij voor de vervaardiging van materialen en voorwerpen die met levensmiddelen in contact komen, hetzij voor de vervaardiging van enig ander kunststofproduct.	De controle op de naleving van de desbetreffende wetgeving, norm of specificatie van elke partij van de zending wordt uitgevoerd door gekwalificeerd personeel. De kwaliteit van het product wordt gecontroleerd middels: - Visuele inspectie. - Fysisch-chemische karakterisering: het uitvoeren van de laboratoriumtests als bedoeld in de toepasselijke wetgeving voor elk type gerecycleerde kunststof, of in de technische specificaties en specifieke industriële normen voor het doel waarvoor de teruggewonnen kunststof is bestemd. Verdere laboratoriumtests kunnen ook noodzakelijk zijn in overeenstemming met de aanvullende specificaties van de klant. Met passende tussenpozen en onder voorbehoud van een herziening in het geval van significante wijzigingen in het operationele proces, worden representatieve monsters van elk type gerecycleerd kunststofmateriaal geanalyseerd. De passende bemonsteringsfrequentie wordt vastgesteld, rekening houdend met de volgende factoren: - Verwachte variabiliteit (bv. op basis van historische resultaten). - Het inherente risico van wijziging van de kwaliteit van kunststofafval bij de ingang van de installatie waar de mechanische verwerking wordt uitgevoerd, met name het hoge gemiddelde gehalte aan kunststoffen die gevaarlijke stoffen bevatten. - De inherente nauwkeurigheid van de bemonsteringsmethode. - De nabijheid van de resultaten tot de concentratiegrenzen, die aangeven of het materiaal als gevaarlijk wordt beschouwd of dat het in de handel brengen ervan wordt beperkt. - De nabijheid van de resultaten van het niet-kunststofbestanddeelgehalte in verhouding tot de maximumgrens van 2 % van het totale gerecycleerde kunststofmateriaal, in droog gewicht. Representatieve monsters worden verkregen volgens de in het handboek beschreven bemonsteringsprocedures, die zo gedetailleerd mogelijk moeten zijn (gebruikte steekproefmethode, periodiciteit, grootte, type en aantal monsters, statistische benadering, enz.).
2. Het gehalte aan niet-kunststofbestanddelen bedraagt ten hoogste 2 % drooggewicht. Voor het doeleinde van contact met levensmiddelen zijn specifiek de afwezigheid van niet-kunststofbestanddelen, de afwezigheid van vreemde lichamen en de afwezigheid van kunststof textielvezels vereist. Bovendien mag zij, afhankelijk van de aanvraag waarvoor zij bestemd is en in overeenstemming met de technische specificaties van de klant, geen andere kunststofcomponenten/polymeren bevatten dan die welke worden vervaardigd, overeenkomstig de in die specificaties vastgestelde hoeveelheden/limieten	Gekwalificeerd personeel moet worden opgeleid over de mogelijke soorten verontreiniging in de kunststofafvalstroom, alsmede over de componenten of kenmerken die het mogelijk maken deze verontreinigende stoffen visueel te herkennen. De procedure voor het verifiëren van de naleving van de technische specificaties die van toepassing zijn op het materiaal moet worden gedocumenteerd als onderdeel van het beheersysteem en moet beschikbaar zijn voor audits.

Criteria	Controlevereisten
3. Het resulterende materiaal wordt niet als gevaarlijk ingedeeld overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1272/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 betreffende de indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels, tot wijziging en intrekking van de Richtlijnen 67/548/EEG en 1999/45/EG en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1907/2006 (CLP-verordening). De beperkingen voor het in de handel brengen van zeer zorgwekkende stoffen, stoffen die voldoen aan de criteria van artikel 57 van Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 (REACH-verordening), zijn daarop van toepassing, tenzij zij onderworpen zijn aan autorisatie of vrijstelling krachtens de bepalingen van de verordening. Zij voldoet aan de andere uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 en Verordening (EG) nr. 1272/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008. Zij voldoet aan de verbodsbepalingen of beperkingen op het gebruik of het in de handel brengen van persistente organische verontreinigende stoffen die zijn vastgesteld in Verordening (EU) 2019/1021 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019. Volgens de bestaande regelgeving vereist het doeleinde van contact met levensmiddelen de afwezigheid van persistente organische verontreinigende stoffen in het resulterende materiaal.	Zij worden onderworpen aan een kwalitatieve en kwantitatieve karakterisering die de naleving van deze eisen en de bepalingen van de CLP-, REACH- en POP-verordeningen zal verifiëren. Naast kwantitatieve karakterisering worden alle partijen van een zending visueel geïnspecteerd door gekwalificeerd personeel. Gekwalificeerd personeel moet worden opgeleid over de mogelijke soorten verontreiniging in de kunststofafvalstroom, alsmede over de componenten of kenmerken die het mogelijk maken deze verontreinigende stoffen visueel te herkennen. De procedure voor het herkennen van gevarenkenmerken moet worden gedocumenteerd als onderdeel van het beheersysteem en moet beschikbaar zijn voor audits.
4. Het resulterende materiaal mag geen oliën, oplosmiddelen, verven of sporen van waterige of vette levensmiddelen bevatten. Bovendien mag het resulterende materiaal bedoeld voor contact met levensmiddelen, geen stof bevatten die de voedselveiligheid van het te bevatten product in gevaar brengt.	Wanneer tijdens de visuele controle tekenen van absorptie van andere vloeistoffen dan water worden waargenomen, wat bijvoorbeeld kan leiden tot schimmelgroei of onaangename geuren, en deze tekenen aanzienlijk zijn, dan dient die partij als afval te worden beschouwd. Gekwalificeerd personeel moet worden getraind op deze potentiële verontreinigingen, evenals op de componenten of kenmerken van de materialen die het mogelijk maken de verontreinigende stoffen te herkennen. De huidige activiteit voor de erkenning van verontreinigende stoffen moet worden

BIJLAGE II

Minimale inhoud van de aan de relevante regionale autoriteit gerichte mededeling betreffende de naleving van dit besluit

Het afvalbeheerbedrijf..... dat met NIMA is toegelaten op de datum....., waarvan de inrichtingen zich in..... bevinden, door middel van deze brief gericht aan (Afdeling.../Departement...) van de autonome gemeenschap....,

MELDT het volgende:

- Het bedrijf voldoet aan alle bepalingen van het ministerieel besluit tot vaststelling van de criteria om te bepalen wanneer thermoplastisch afval dat mechanisch wordt behandeld en bestemd is voor de vervaardiging van kunststofproducten, niet langer afval is op

grond van wet 7/2022 van 8 april 2022 betreffende afvalstoffen en verontreinigde bodems voor een circulaire economie.

- Het bedrijf..... beschikt over een beheersysteem in overeenstemming met artikel 6 van het besluit.

- Het bedrijf..... heeft de nodige aanpassingen, verbeteringen of acties uitgevoerd om de naleving van het besluit te waarborgen, en verstrekt samen met dit verzoek de nodige documentatie om dit te bewijzen. (indien van toepassing als gevolg van wijzigingen in faciliteiten)

En voor al deze zaken Verzoekt (Afdeling...../Departement.....).

1) Door deze onderneming als een verantwoordelijke verklaring in kennis te worden gesteld, om de bepalingen van het ministerieel besluit na te leven, zodat het in haar bedrijfsruimten verkregen materiaal niet langer als afval wordt beschouwd voor alle wettelijke doeleinden; en

2) Om de huidige vergunning voor afvalbeheerder te herzien en bij te werken, overeenkomstig Wet 7/2022 van 8 april betreffende afvalstoffen en verontreinigde bodems voor een circulaire economie, en met name overeenkomstig bijlage II bij die wet, waarin de codes voor afvalterugwinningsactiviteiten zijn vastgesteld.

Plaats, datum, handtekening.

BIJLAGE III

Verklaring van overeenstemming met de criteria om te bepalen wanneer verwerkt thermoplastisch afval ophoudt afval te zijn

Conformiteitsverklaring voor gerecycleerd kunststofmateriaal bestemd voor de vervaardiging van andere producten

1	Producent/Materiaalimporteur Naam: Adres: Contactpersoon: Telefoon: E-mail: Registratienummer in het afvalproductie- en beheerregister:
2	Type gerecycleerd kunststofmateriaal (vermelden): - HDPE (hoge dichtheid polyethyleen) - LDPE (lage dichtheid polyethyleen) - PET [poly(ethyleentereftalaat)] - PP (polypropyleen) - PS (Polystyreen) - PVC [poly(vinylchloride)] - EPS (uitgebreid polystyreen) - Anders (specificeer): Inhoud van niet-kunststofbestanddelen (%):
3	Partijnummer en hoeveelheid (ton):
4	Deze zending voldoet aan de criteria van artikel 3 van het ministerieel besluit tot vaststelling van de criteria om te bepalen wanneer thermoplastisch afval dat mechanische verwerking ondergaat en bestemd is voor de vervaardiging van kunststofproducten, niet langer afval is op grond van wet 7/2022 van 8 april 2022 betreffende afvalstoffen en verontreinigde bodems voor een circulaire economie.

5

Met betrekking tot deze zending wordt de traceerbaarheid van de bron gegarandeerd vanaf het punt van productie van de afvalstoffen, en dit kan worden aangetoond en gedocumenteerd, overeenkomstig artikel 8 van het ministerieel besluit tot vaststelling van de criteria om te bepalen wanneer thermoplastisch afval dat mechanische verwerking ondergaat en bestemd is voor de vervaardiging van kunststofproducten, niet langer afval is op grond van wet 7/2022 van 8 april 2022 inzake afvalstoffen en verontreinigde bodems voor een circulaire economie.

BIJLAGE IV

	Richtlijnen voor de toepassing van de POP-verordening ⁽¹⁾ op kunststofafval
6	De producent van het materiaal implementeert een beheersysteem overeenkomstig artikel 6 van het ministerieel besluit tot vaststelling van de criteria om te bepalen wanneer thermoplastisch afval dat mechanische verwerking ondergaat en bestemd is voor de vervaardiging van kunststofproducten, ophoudt afval te zijn overeenkomstig wet 7/2022 van 8 april 2022 betreffende afvalstoffen en verontreinigde bodems voor een circulaire economie.
7	Het materiaal van deze zending is bestemd voor rechtstreekse verkoop of via handelsagent/distributeur om uitsluitend in de kunststofverwerkingssector te worden gebruikt.
8	(kies een van de opties): - De zending voldoet aan productspecifieke wetgeving. - De zending voldoet aan de volgende technische norm: (specificeer nummer) - De zending voldoet aan de door de doelindustrie vereiste technische specificaties.
9	Het materiaal in deze zending is niet geclassificeerd als gevaarlijk, zoals vastgesteld in de criteria van Verordening (EG) nr. 1272/2008⁽²⁾ (CLP-verordening), en voldoet aan de bepalingen betreffende het in de handel brengen van zeer zorgwekkende stoffen en aan de beperkingen voor de beoogde gebruiken van bijlage XVII bij Verordening (EG) nr. 1907/2006⁽²⁾ (REACH-verordening) en met de bij artikel 3 van Verordening (EU) 2019/1021⁽³⁾ (POP-verordening) ongelegde verbodsbepalingen of beperkingen op het gebruik en het in de handel brengen van persistente organische verontreinigende stoffen.
Verklaring van de producent/importeur van mechanisch verwerkt thermoplastisch afval dat ophoudt afval te zijn op grond van wet 7/2022 van 8 april 2022 betreffende afvalstoffen en verontreinigde bodems voor een circulaire economie:	
10	Dit document wordt overgemaakt aan de Commissie van de Raad van de Europese Unie op basis van artikel 1 van Verordening (EG) 2019/1021 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende persistente organische verontreinigende stoffen (POPs) die op de markt worden gebracht en waarvan de productie, het gebruik en de distributie worden verboden. De afvalstofstromen worden toegepast zijn: D.9 Fysisch-chemische behandeling D.10 Verbranding op land D.11 Verbranding op zee D.12 Verbranding in andere installaties D.13 Verbranding in andere installaties D.14 Verbranding in andere installaties D.15 Verbranding in andere installaties D.16 Verbranding in andere installaties D.17 Verbranding in andere installaties D.18 Verbranding in andere installaties D.19 Verbranding in andere installaties D.20 Verbranding in andere installaties D.21 Verbranding in andere installaties D.22 Verbranding in andere installaties D.23 Verbranding in andere installaties D.24 Verbranding in andere installaties D.25 Verbranding in andere installaties D.26 Verbranding in andere installaties D.27 Verbranding in andere installaties D.28 Verbranding in andere installaties D.29 Verbranding in andere installaties D.30 Verbranding in andere installaties D.31 Verbranding in andere installaties D.32 Verbranding in andere installaties D.33 Verbranding in andere installaties D.34 Verbranding in andere installaties D.35 Verbranding in andere installaties D.36 Verbranding in andere installaties D.37 Verbranding in andere installaties D.38 Verbranding in andere installaties D.39 Verbranding in andere installaties D.40 Verbranding in andere installaties D.41 Verbranding in andere installaties D.42 Verbranding in andere installaties D.43 Verbranding in andere installaties D.44 Verbranding in andere installaties D.45 Verbranding in andere installaties D.46 Verbranding in andere installaties D.47 Verbranding in andere installaties D.48 Verbranding in andere installaties D.49 Verbranding in andere installaties D.50 Verbranding in andere installaties D.51 Verbranding in andere installaties D.52 Verbranding in andere installaties D.53 Verbranding in andere installaties D.54 Verbranding in andere installaties D.55 Verbranding in andere installaties D.56 Verbranding in andere installaties D.57 Verbranding in andere installaties D.58 Verbranding in andere installaties D.59 Verbranding in andere installaties D.60 Verbranding in andere installaties D.61 Verbranding in andere installaties D.62 Verbranding in andere installaties D.63 Verbranding in andere installaties D.64 Verbranding in andere installaties D.65 Verbranding in andere installaties D.66 Verbranding in andere installaties D.67 Verbranding in andere installaties D.68 Verbranding in andere installaties D.69 Verbranding in andere installaties D.70 Verbranding in andere installaties D.71 Verbranding in andere installaties D.72 Verbranding in andere installaties D.73 Verbranding in andere installaties D.74 Verbranding in andere installaties D.75 Verbranding in andere installaties D.76 Verbranding in andere installaties D.77 Verbranding in andere installaties D.78 Verbranding in andere installaties D.79 Verbranding in andere installaties D.80 Verbranding in andere installaties D.81 Verbranding in andere installaties D.82 Verbranding in andere installaties D.83 Verbranding in andere installaties D.84 Verbranding in andere installaties D.85 Verbranding in andere installaties D.86 Verbranding in andere installaties D.87 Verbranding in andere installaties D.88 Verbranding in andere installaties D.89 Verbranding in andere installaties D.90 Verbranding in andere installaties D.91 Verbranding in andere installaties D.92 Verbranding in andere installaties D.93 Verbranding in andere installaties D.94 Verbranding in andere installaties D.95 Verbranding in andere installaties D.96 Verbranding in andere installaties D.97 Verbranding in andere installaties D.98 Verbranding in andere installaties D.99 Verbranding in andere installaties D.100 Verbranding in andere installaties

Elektronische verificatiecode (EVC):
BOE-A-2023-1473

Elektronisch
e
verificatieco
de (EVC):
BOE-A-
2023-14735
Verifieerbaar
bij
[https://www
.boe.es](https://www.boe.es)